

Nr 321

Av herr *Sveningsson m. fl.*, om en undersökning angående de allmänna vägarnas beskaffenhet.

(Lika lydande med motion nr 436 i Andra kammaren)

Under första hälften av 1960-talet gjordes en undersökning av tillståndet på våra större allmänna vägar. Enligt uppgift blev dock endast ca 25 % av landets samtliga vägar föremål för kvalitetsbedömning. Det var europavägar, riksvägar och genomgående länsvägar, som undersöktes. Detta innebär således att omkring tre fjärdedelar av de allmänna vägarna eller omkring 70 000 km inte har gjorts till föremål för någon undersökning eller kvalitetsbedömning.

Vid den redogörelse över den genomförda bedömningen, som lämnades i 1962 års statsverksproposition, gjordes följande uttalande:

Någon liknande kartläggning för länsvägarnas del har ännu inte påbörjats. För att inom rimlig tid genomföra en dylik skulle behövas en tiofaldig ökning av mätresurserna. En sådan utökning av verksamheten har inte bedömts som realistisk. Därför undersöks olika möjligheter att under 1962—1963 med förenklade metoder åstadkomma en bedömning av i första hand de viktigaste länsvägarnas tillstånd så att materialet kan finnas tillgängligt den 1 januari 1964.

Följande år meddelade vägverket att undersökningen av länsvägarnas tillstånd hade begränsats till 1 000 km. Samtidigt framhölls att övriga länsvägar utgjorde ca 70 % av hela vägnätet, att dessa vägar inom många områden har en betydande trafik för bl. a. skogsbruk och jordbruk och att vid dessa vägar ligger flertalet av de mindre tätorterna.

Många av dessa vägar är i dag i dåligt skick genom eftersatt underhåll. De vägar som saknar någon form av permanent beläggning erhåller ytterst sällan nytt grus på vägbanan. Förutom att själva vägbanan ofta är utsliten får buskar och gräs år efter år växa i vägkanterna utan att bli borttröjda. När väghyveln någon gång under året drar fram över den gamla vägbanan blir på sina ställen ofta resultatet enbart att befintliga jordstenar i själva väggroppen framträder mer. Vägdikena har på flera ställen fyllts igen, dels genom väghyvelns arbete och dels genom att tunga lastfordon tynger ner vägkanterna. Långa vägsträckor är helt i avsaknad av vägdiken.

Det är en beklaglig brist att en undersökning och kvalitetsbedömning av landets samtliga vägar inte har kommit till stånd. En sådan undersökning

skulle ge ett värdefullt underlag för det verkliga behovet av investeringar och underhållskostnader till vårt vägväsen.

En neutralisering av den stora eftersläpningen, som förekommit inom vägområdet, kommer att medföra mycket stora kostnader. Statens vägverk har vid skilda tillfällen uttalat att insatserna på underhåll och förbättring måste ökas om inte det i vägarna nedlagda kapitalet skall spolieras.

Vi vill därför föreslå att en allmän undersökning sker av samtliga vägars egentliga tillstånd. De mindre trafikerade vägarna bör således inte utelämnas, då dessa har en stor uppgift att fylla i respektive bygder. För planering av vägväsendets framtida utveckling är det därför angeläget att en undersökning och bedömning av vägarnas tillstånd snarast kommer till stånd genom statens vägverks försorg.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att en undersökning av samtliga allmänna vägars tillstånd snarast kommer till stånd.

Stockholm den 27 januari 1969

Ragnar Sveningsson (m) Gunvor Stenberg (m) Gunnar Hübinette (m)
Carl Eskilsson (m) Arne Svenungsson (m) Vilhelm Erik Carlsson (m)
Bertil Strandberg (m) Paul Brundin (m)

Nr 322

Av herr Tistad m. fl., om anslag av bensinskattemedel till mindre hamnar.

(Lika lydande med motion nr 364 i Andra kammaren)

Stockholm den 24 januari 1969

Eskil Tistad (fp)

Einar Dahl (s) Herbert Hermansson (cp) Arne Svenungsson (m)